

Emine Halam

– EDİP GÜL · 05 Aralık 2022

Ailem ve Ben 17- EMİNE HALAM

Evin en büyük çocuğu. Ahlaken babasına, simaen annesine benzeyen bir kız. Gelin olduğu evde aşırı çalıştırılmaktan dolayı artarda çocuk düşürmüştü. Kocasını abisinin ardaşı. Kayınpederi de babası gibi hoca diye anılan biri. Bir köyden öbür köye gelin gider. Ahlaken kendisinden sonra doğan çocukların da en üstünü. Oğlan kardeşiyle blok yapılan evde oturur. Ahırda ineği vardır, evde çocukları, ama o çoğunlukla seccadesindedir. Ev işlerini çabucak bitirir. Kocasının söylenmelerini sessizce dinler, karşılık vermez. Onu öyle kabul etmiştir.

Hayata tutunabilen ilk çocuğu erkektir ve çok yakışıklıdır. Onu gören parmak ısırır. Kocasını iyi maaş veren bir fabrikada işçidir. Ama o şehirde hayvan yetiştirmektedir. Sütü sağmakta, evin ihtiyacını karşılamaktadır. Evinde ekmek pişirmekte, hayvanı otlatmaya gitmektedir. Sirtında ot taşımakta, rençberlik yapmaktadır. Onun gerek baba evinde gerekse kayınbabasının evinde yaptığı budur. İlk çocuklarının köyde kuyudan kovalarla eve su taşımaktan düştüğü söylenir. Topu topu bir oğlan iki kız çocuğu olmuş, başka çocuğu olmamıştır. Oysa oğlan kardeşinin 2'si ölü 9 çocuğu olmuştur. Bir kız kardeşinin hiç çocuğu olmamasına karşın, en küçük kız kardeşinin 6 çocuğu vardır.

Bütün emeli büyük oğlunun mürüvvetini görmektir ama bu ona nasip olmayacaktır. Genç yaşta yakalandığı kanser hastalığı, uzun tedaviler ve akıl almaz ıstıraplardan sonra onu bu dünyadan alıp götürmüştür. Ortaokulda okuyan oğlan çocuğu ve ilkokulda okuyan iki kız çocuğunu yetim bırakarak bu dünyaya veda etmiştir.

Bu doğal hayat içinde o gün için kanser gibi bir hastalıkla tanık olmamız bize oldukça garip gelmiştir. Onun bitip tükenmeyen tedavileri kocasının bütün birikimlerini yok etmiştir. Babamın hiçbir zaman sevediği ve bitmez tükenmez dırdırından şikayet ettiği eniştesi o çok sevdiği biricik ablasının kocasıdır ama o yarı kıskançlıkla onu bir türlü benimseyememiş, ona saygı duymamıştır. "Uzun boylular ahmaktır" kavlince uzun boyundan dolayı onu 'sap Ahmet' diye anagelmış, ablasının kıymetini bilemediğini düşündüğü için onu böyle tahkir etmiştir.

Onu kentin biraz dışarısında yemyeşil bahçelerde beraber sığır otardığımız günlerde hatırlıyorum. Ben kendisine masallar anlatması için bin bir eziyet ediyordum ve o elinde örgüsü bildiği birkaç masaldan birini bilmem kaçınıcı defa anlatıyordu.

Onun her defasında Numune hastanesine gidişi, orada ameliyat üstüne ameliyat oluşu, dönüşünden kısa bir zaman sonra hastalığının nüksetmesi hala hatırımdadır. Bizi onun iyileşmesini beklerken o her defasında daha fazla kötüleştirdi. Biz yalancı iyi haberlerle avunurken onun ikide bir kısa bir zaman geçmeden kötüleştirmesi aramızda umumi bir hüznün gibi yayılıyor, olay umumi bir mateme dönüşüyordu. Biz onun iyileşmesini beklerken o git gide kötüleştirdi. Bu hepimizi üzüyordu. Onunla şakalaştığımız günleri, o sıcak postu üzerindeyken bile bizim onunla ülfetimize açık kapı bırakması, hattat karlı günlerde kartopu şakalarımıza katlanması, bizim oyunumuza katılarak bizi memnun etmesi onun ne

kadar erdemli bir insan olduğunu ve bizim onu neden bu kadar çok sevdiğimizin nedenini açıklar. Bir gün aniden benim şuramda bir sertlik var deyişini, uzun süre doktora gitmeyişini, uzun bir aradan sonra birdenbire doktora gittiğini öğrendiğimiz günleri daha bu günmüş gibi hatırlıyorum. Öldüğü gün her zaman olduğu gibi biz onun evinin merdiveninde hiçbir şey yokmuş gibi oyunlarımıza devam ediyorduk. Ölüm haberini aldığımızda pek şaşırmadık. Çünkü hastalığı ağırlaşmıştı, büyükler etrafında ölümünü bekliyorlardı. O karnının tedavi sonucu su toplamasından şikayet ederek cenazesinin pek ağır olacağından yakınıyor, bunun olmaması için Allah'a dua ediyordu. Belli aralıklarla doktorlar tarafından tahliye ediliyordu. Böyle zamanlarda zayıflıyor, bu da onu sevindiriyordu. Ama bu pek kısa sürüyordu, çünkü tahliye edilen su tekrar toplanıyordu. O zaman onu tekrar bir üzüntü alıyor ve hiçbir şeyden şikayet etmeyen kadın bu olaydan sırf tabunu taşıyanlar zorlanacaklar diye yakınıyordu. Dediği gibi de oldu. Tabutunu taşıyanlar onu düşürdü. Birkaç yıl sonra o güzeli yakışıklı oğlu bir trafik kazası sonucu ölüp yanına gömüldü. 10 ar 15er yıl aralıkla iki kızı da aynı hastalıktan uzun zaman çekerek hayata veda etmişler, onun yanına gömülmüşlerdi. Kocasını kendisinden 20 yaş küçük biriyle kaynanası tarafından evlendirilmiş ondan bir sürü çocuk edinmişti. O şimdi bir oğlu iki kızı ve depremde ölen bir kız torunuyla yan yana yatmaktadır. Ruhu şad olsun.

Ahmet Kemal